

kom jo ikke uventet. Naar den højtærede Minister nærede nogen Betænelighed ved at give Kommunalbestyrelserne Tilladelse til at forlange Omvurdering, idet der kunde blive anvendt forskellige Regler i de forskellige Kommuner, skal jeg indrømme den formelle Berettigelse af Ministerens Betænelighed. Jeg tror dog ikke, der er Grund til at nære Frygt i den Henseende; thi hvis der bliver opført store Bygninger i en eller anden Kommune — jeg husker ikke, hvilket Udtryk den højtærede Finansminister brugte —, vil Kommunalbestyrelsen i denne Kommune vanskeligt kunne undlade at lade foretage en Omvurdering. Saa jeg tror ikke, der bliver saa stor Forskel.

Den højtærede Minister havde Betænelighed ved at lade Ordene „Drifts- eller“ udgaa, idet han mente, at Lovforslagets Bestemmelser da let kunde omgaa; jeg tror, de kan endnu lettere omgaa, naar der staar „Drifts- eller“, thi et Skur kan jo falde ind under Driftsbygninger. Vi er jo imidlertid enige om Ændringsforslaget, og jeg skal derfor ikke sige mere om det.

Til det ærede kongevalgte Medlem (Bojsen), der talte om, at Hensigten med Jordvurderingen jo var, at al Skat skulde lægges over paa Jorden, skal jeg sige for mit Vedkommende — og paa mit Partis Vegne har jeg tidligere efter Bemyndigelse udtalt det samme —, at hvad Jordvurderingen skal bruges til, naar den foreligger, det taler vi om til den Tid, og jeg er ikke meget uenig i det ærede Medlems Betragtninger herom. For at der imidlertid ikke skal være nogen Tvivl, skal jeg gentage, hvad jeg udtalte ved første Behandling, at vi forbeholder os alt lovligt med Hensyn til, hvad denne Jordvurdering skal bruges til, naar den kommer til at foreligge.

Finansministeren (Brandes): Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) behøver altsaa kun i Overensstemmelse med de Ytringer, der faldt fra den ærede Ordfører (Dalsgaard), at modsætte sig Ændringsforslag Nr. 1, saa skal jeg sikre ham, at Vurderingsmændene i Landdistrikterne faar mere end de 4 Kr., som Ejendomsskyldlovens § 13 i dette Øjeblik bestemmer. Hvis det ærede Medlem tror, at Jordvurderingen vil blive vedtaget i dette høje Ting, kan det ærede Medlem ganske berolige sig, thi det, der interesserer ham, er dog den Realitet, at Vurderingsmændene faar større Honorar, end

de faar i Øjeblikket, og dette vil ske. Jeg ser altsaa ikke, at der er synderlig Grund til at strides om Fortolkningen af § 13, naar det ærede Medlem faar sin Villie i Realiteten, hvad sikkert vil ske, idet jeg haaber, at Jordvurderingen vil blive vedtaget i dette høje Ting.

Oluf Jensen: Jeg er aldeles ikke beroliget, thi selv om Jordvurderingen her bliver vedtaget, faar Vurderingsmændene ikke en Smule mere end ellers. Der kan ikke efter denne Lov tillægges dem hverken Befordringsgodtgørelse eller Godtgørelse for deres Hjemmearbejde eller noget som helst andet; det kan Ministeren ikke komme udenom; det er en Lovbestemmelse, og den kan ikke forandres. Naar saa Ministeren henviste til, at der kan bevilges mere paa Finansloven, vil jeg gerne have Lov til at protestere. Vi har her oppe hævdet, at vi skal ikke lovgive paa Finansloven, saa den Udtalelse, at vi kan slaa os til Taals med, at det nok vil blive vedtaget paa en Finanslov, kan jeg aldeles ikke billige. Skal vi have noget indført, maa vi sætte det i selve Loven og der give de paagældende det Honorar, de skal have. Jeg tror, den højtærede Minister forveksler Dagpenge og Honorarer. Dagpenge faar de alle sammen, men Honorar og Befordringsgodtgørelse faar kun Købstædernes Vurderingsmænd, og jeg forstaar ikke den Forskel, der saaledes gøres paa Vurderingsmændene i Købstæderne og Landdistrikterne.

Ordføreren (Dalsgaard): Det ærede Medlems (Oluf Jensen) Udtalelse om, at man ikke bør lovgive paa Finansloven, skal jeg ikke modsige, men vi har mangfoldige Gange paa Finansloven forhøjet en Bevilling, naar den først var kommet derind, til et større Beløb.

Piper: Den højtærede Finansminister søger at fremkalde den Fiktion, at Ejendomsskyldloven ikke er til Revision; men desuagtet har den højtærede Finansminister foreslaaet Ændringer i en hel Række Paragraffer og er ydermere gaaet med til en Række Ændringer, som er indførte i Folketinget. Det forekommer mig derfor egentlig ikke, at den højtærede Finansminister kan bruge dette som et Argument mod at foretage de Ændringer, der foreslaas heroppe fra Mindretallets Side.

Den ærede Ordfører (Dalsgaard) udtalte, da han havde Ordet anden Gang, at han følte sig beroliget med Hensyn til den